

Налазимо се негде на половини оних "једанаест дана пакла" које је први потпредседник Александар Вучић најавио својим колегама из владе након последње маратонске рунде бриселских преговора, на којима је, како се из конфузних извештаја да разабрати, од стране домаћина понуђен "радни папир" који је био апсолутно неприхватљив чак и за наше, у принципу, на све спремне преговараче.

Узгред, не видим шта је ту "паклено" – сем чињенице да је српска власт у претходним рундама дошла до ситуације да је са свих страна уцењују и да сви рачунају да ће морати да прихвати све што јој се понуди. Па им зато и нису понудили практично ништа, односно, понудили су чак и мање од онога што је фамозни Ахтисаријев план нудио Србима унутар независног Косова.

Поента је да не само у Бриселу, Вашингтону и Приштини, него већ готово свуда у свету претпостављају да је власт у Београду спремна да прихвати – дакле, не формално "призна", него фактички прихвати – косовску независност и да се сад само разговара о мало већим или мало мањим правима локалне српске заједнице. Да је тако потврђује и [Волфганг Ишингер, немачки дипломата и сарадник Ричарда Холбрука и Мартија Ахтисарија](#)

који је, како каже, "сигуран да ће у Београду преовладати реализам и да ће спор око Косова бити остављен по страни, како би врата Европске уније могла да буду широм отворена... Фасциниран сам када видим да из Београда сада долазе нове и узбудљиве експресије реализма", вели Ишингер. И додаје да "добро је што су Срби почели више да мисле о будућности него о прошлости".

Експлозија "реализма"

Пише: Ђорђе Вукадиновић
четвртак, 28 март 2013 12:14

